

Indkomstbestatningen. Dette vil ikke kunne blive Tilfældet, naar Kirken stilles paa den af os foreslaaede Maade, og da den ærede Finantsminister saa bestemt har udtalt sig imod det omhandlede Endringsforslag, troer jeg ogsaa, det er tilraadeligt ikke at vedtage det. — Der blev af en æret Rigsdagsmand (Mørt) opkastet det Spørgsmaal, hvorledes der skulde forholdes med den Femtedeel, som ifølge Udvalgets Fleertals Forslag er tiltænkt Communen, og hvad den skulde gaae til Afdrag paa. Jeg maa hertil bemærke, at Lovens Tausked naturligtviis medfører, at den Indtægt, som saaledes tilflyder Communen, maa være at betragte som alle andre Indtægter, Communen maatte have, forinden der strides til Ligning paa Formue og Keilighed eller paa Formue og Keilighed og Hartkorn.

Jeg skal dernæst vende mig til den Række af Betragtninger, som ere fremsførte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), og som ret egentligt angaaer det Spørgsmaal, hvorpaa det her kommer an. Det ærede Medlem har erkjendt, at Procentsystemet efter hans Formening i sig selv er det rigtigste, men han har kun antaget, at et saadant Maal maatte ansees for uopnaaaligt, saalænge man ikke havde een af to Forudsætninger, nemlig enten at Procentsystemet var gjort til Gjenstand for en communal Bestatning paa samme Maade som i Kjøbenhavn, saaledes at man altsaa kunde anvende det allerede paa Grund af communale Diemed bestaaende Maskineri i dets Heelhed, eller ogsaa at man vilde stride til at indføre en Statsbestyrelse, en Opkrævning ved Lønnebeholdningstjenere. Jeg troer nu, at den sidste Anstuelse næppe vil finde almindeligt Medhold. Medens ganske vist al Indkomstbestatning ligesom enhver ny Stat vil blive anseet som et Onde, troer jeg, at det Hadefulde, der i Manges Mene er knyttet til denne Stat, i Særdeleshed paa Grund af den dermed forbundne Underfølgelse af hver enkelt Mand's Indtægter, vilde blive meget betydeligt forøget, saasnart Underfølgelsen udelukkende skulde stee ved Statsmedlemmænd og udelukkende skulde ledes af den høieste Finantsbestyrelse. Jeg er fremdeles af den Mening, som jeg allerede udtalte, da jeg for mange Aar tilbage, medens jeg havde den

Øre at være Finantsminister, første Gang indbragte et Indkomstskatforslag i denne Sal, at man enten maa renoncere paa at faae en Indkomstskat indført i Danmark, eller ogsaa maa man see at faae den gennemført ved Kommunernes Hjælp. Dette udelukker naturligtviis ikke, at Kommunernes Distand enten kan være saa temmelig ucontroleret fra Regjeringens Side, saaledes som Tilfældet vil blive, naar man benytter det øieblikkelige Kjøbenhavnske Maskineri, eller ogsaa at der findes en saadan Støtte med Hensyn til Svagheden i Kommunens Maskineri som den, der er foreslaaet fra Udvalgets Fleertals Side.

Den ærede Rigsdagsmand har meent, at det Maskineri, vi havde opstillet, ikke vilde kunne føre til noget Resultat, og det er ganske naturligt, at han har den Anstuelse, naar han stiller en saa bestemt Forudsætning for et helbdigt Resultat, som af ham nævnt, nemlig at det kun kan fremkomme ved Hjælp af Statsmedlemmænd, men jeg troer dog ikke, at denne Anstuelse ellers kan siges at være almindelig. Jeg vil hermed ikke have udtalt, at enten Udvalgets Fleertal eller jeg selv skulde kunne give nogen absolut Garanti for, at Procentsystemet efter vort Forslag strax vil vise sig meget helbdigt, paa ingen Maade; jeg erkjender, at der kan gjøres Indvendinger mod dette System, som imod Contingentsystemet og imod ethvert andet; men, mine Herrer! lad os holde os det skarpt for Nie, at vi her i Landet have forsøgt Contingentsystemet. Man har ikke alene forsøgt det practisk ved Gjennemførelsen af en Lov derom, men dernæst har man, støttet paa denne Lovs Erfaring, revideret dette System paany og vedtaget det i en af Rigsdagens Afdelinger. Ikke desto mindre har Regjeringen fundet sig foranlediget til at fravige det, til samme Tid som det af Ministeren idag — og vistnok med fuld Høie — er udtalt, at det for Regjeringen var beqvemest og sikkest at bruge Contingentsystemet. Man kan altsaa antage, at der fra Regjeringens Side maa have været meget bestemte Erfaringer, naar den, paa samme Tid, som den trænger til Indtægt, skal bringes til at opgive et for den forholdsviis saa nemt System som Contingentsystemet. Regjeringen har af eget Initiativ foreslaaet at afløse dette